

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Denisa Milotová

Název bakalářské práce: Funerální desing

Posudek:

Studentka oboru průmyslový design, pojala svou bakalářskou práci velice zodpovědně a v úvodu provedla zhodnocení stavu současného pohřebnictví v České republice.

V tomto úvodu došla k celkem pravdivému zjištění, že v České republice je dominantním způsobem pohřbívání kremace. Ta tvoří dle statistik uváděných v materiálu Společnosti přátel žehů kolem 76 % úmrtí uváděných Českým statistickým úřadem v jednotlivých letech.

Ze zákona o pohřebnictví č. 256/2001Sb. § 14 odst.(2) písm. f), je krematorium povinné vložit zpopelněné ostatky do pevně uzavřené urny označené kremačním číslem dle evidence vedené krematoriem, jménem a příjmením zemřelého, místem a datem narození, úmrtí a zpopelnění, a předat urnu objednavateli pohřbení. Kremační číslo je přidělováno dle evidence vedené v kremační knize a musí mít na sebe navazující souvislou řadu.

Jaké tedy jsou počty potřebných úředních uren. Pro výpočet použijeme údaje Českého statistického úřadu za roky:

2014- 105 665 úmrtí

2015- 111 173 úmrtí;

2016- 107 750 úmrtí.

Matematicky vyjádřeno je roční průměr kremací za toto období:

$324\ 588 / 3 = 108\ 496 \times 76\% = 82\ 228$ kremací za 1 rok a tedy i potřebných úředních uren.

V kapitole „Zadání“ studentka poukazuje na jistý neekonomický postup při ukládání zpopelněných ostatků do společného hrobu. Zpopelněné ostatky jsou ukládány bez úředních uren a ty jsou poté předávány do sběru jako druhotná surovina. Studentka proto navrhuje řešení, které by bylo ekologičtější a uvažuje s variantou, že by bylo možné úřední urnu znovu použít, tedy vrátit do oběhu.

V kapitole „Rešerše, analytická část“ studentka věnuje pozornost sociálním pohřbům, neboť právě u těchto pohřbů by její navržené řešení s použitím urny vyrobené z kaširovaného papíru metodou nasávané kartonáže, která se při uložení do země poměrně rychle rozloží vlivem zemní vlhkosti, nejlépe využitelné. V praxi to znamená, že tento obal na zpopelněné ostatky po krátkém čase zmizí a zůstane jen víko, které před uložením urny do země urnu uzavírá. Protože toto víko je z trvanlivého materiálu předpokládá se, že vlastně oddělí jednotlivé vrstvy postupně nad sebou ukládaných zpopelněných ostatků. Na tomto víku budou také identifikační údaje, takže i po létech bude možné zjistit, či zpopelněné ostatky jsou pod ním uloženy. To je velice dobrá myšlenka. Také navržený postup ukládání těchto uren použitých především pro sociální pohřby, a to do kruhu k rostoucímu stromu je velice dobrá myšlenka, už vzhledem k tomu, že novela zákona o pohřebnictví předpokládá právě u sociálních pohřbů zásadní změnu v přístupu. Doposavad bylo Obecními úřady objednáno jen zpopelnění bez dalšího řešení co se zpopelněnými

ostatky těchto zemřelých. Nově by měli Obecní úřady možnost objednat i obřad posledního rozloučení a také uložení urny se zpopelněnými ostatky na veřejném pohřebišti. Pak by tato metoda a použití navržených rozložitelných urn byla přínosem pro zachování památky na zemřelé.

Jediným trochu technickým problémem je, že musí být dodržena číselná řada kremací a také ustanovení zákona o pohřebnictví citované výše.

Pokud jde o tvarové pojetí urny navrženého řešení, tak dle mého názoru je přibližně shodné se současně používanými urnami a proto by je bylo možno vkládat do ozdobných obalů, které jsou na trhu u krematorií a u pohřebních služeb v prodeji.

Bakalářská práce Denisy Milotové je z odborného hlediska pro pohřebnictví přijatelná a i když nemohla znát dnes již schválenou novelu zákona o pohřebnictví, tak se její úvaha o ukládání zpopelněných ostatků u sociálního pohřbu ubírala správným směrem.

V Praze dne 15. června 2017

jméno oponenta bakalářské práce: Julius Mlčoch

podpis oponenta bakalářské práce:

